

НЕБЕСНА КРИНЦЯ

А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне.

№ 6(98)
1.06.2021 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

МІСІЯ СВЯТОГО ДУХА

20 червня християни відзначають одне із найважливіших свят – День зішестя Святого Духа. Його ще називають Днем Святої Трійці. Саме в цей день Трійдиний Бог явив людям третю особу Своєї Істоти – Святий Дух. На початку історичного періоду Бог Отець відкрився людству через праотця віри Авраама, який був родоначальником євреїв. Бог дав Закон, який зберігав обраний народ від гріховної деградації до моменту, коли була послана благодать усім людям світу через Божого Сина Ісуса Христа. Коли виповнився визначений Творцем час, Христос прийшов у грішний Світ, явив нам Отця, помер за гріхи всіх людей на хресті і воскрес із мертвих. Людство було відкуплене Самим Творцем; після вознесіння на небо Божий Син вблагав Отця дати людям іншого Утішителя – Духа Святого, який через п'ятдесят днів після Христового воскресіння був посланий на землю із видимими потужними ознаками Його сходження та дії.

Про те, як це відбувалося, написано у другому розділі книги Дій Святих Апостолів: «А коли настав день П'ятидесятниці, то були всі вони однодушно разом в одному місці. І несподівано зчинився шум із неба, наче подув бурхливий вітер, і наповнив весь дім, де вони пробували. І з'явилися їм розділені язики, ніби вогненні, і осіли на кожному з них. І сповнились усі Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти. Перебували тоді в Єрусалимі юдеї, люди побожні з усякого народу під небом. А коли зчинився цей гомін, то зішлася велика юрба людей, і дуже здивувалися, бо чув кожен, що учні розмовляють їхніми власними мовами. Усі збентежились і дивувались, кажучи один до одного: «Чи не всі ті, що розмовляють, галилеяни? Як же оце ми чуємо кожний власну свою мову, в якій ми народились? Парфяни і мідяни, еламіти, жителі Месопотамії, Юдеї, Каппадокії, Понту та Азії, Фрігії та Памфілії, з Єгипту та околиць лівійських, що біля Кириної, і заходжі римляни, юдеї та нововірці, критяни та араби, – чуємо, що вони

розмовляють нашими мовами про величність Божу!» (Дії 2:1–11).

Таким надзвичайним чином на єврейське свято П'ятидесятниці Дух Святий зійшов на землю та був вилитий на апостолів і учнів Ісуса Христа. Ця подія була видимою для багатьох паломників, які прибули до Єрусалиму на свято. Найбільше їх здивував не дивний шум з неба, а здатність учнів звіщати про великі Божі діла мовою кожної народності, а їх автор книги Дій нарахував аж близько шістнадцяти. До цього дня Дух Святий сходить за Божим повелінням лише на окремих людей. Але незадовго до Голгофи Ісус сказав Своім учням: «Краще для вас, щоб Я пішов. Я піднімусь до Отця і вблагаю Його і Він пошле вам Духа Святого». Через десять днів після Христового вознесіння Його обітниця була виконана – Дух Святий зійшов на землю. Чому за словами Христа було кращим, щоб Він вознісся до Отця, а Святий Дух був посланий на землю? Коли Христос перебував на землі, то Він міг знаходитися певного часу лише в одному конкретному визначеному місці. Дух Святий наповнює всю нашу землю, можна сказати, огортає її, повсюди і одночасно. Він може діяти на свідомість людей у всьому світі. Дух Святий перебуває на землі з певною місією, яка у визначений Богом час буде завершена. Згідно Слова Божого можна виділити три головні напрямки місії Духа Святого на землі.

1. Дух Святий направляє людей до Бога, Він продовжує розпочате Христом на землі служіння. Основна мета Творця – усе, і земне, і небесне, з'єднати під головою – Христом. Але це не означає, що весь світ буде врятований автоматично. У Слові Божому написано, що Христос має бути проповіданий у народах і прийнятий вірою у світі. Цей процес відбувається саме завдяки дії Святого Духа. Чому потрібно обов'язково прийняти вірою Христа? Бо лише Він один є шляхом до Творця, Христос казав про себе: «Я – дорога, правда і життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене.» (Ів. 14:6). Іншого імені під небом, яким би нам належало

спастися, не існує. Люди, осліплені духовно, не бачать себе грішниками. Ісус казав до учнів: «А як Він (Дух Святий) прийде, то докорить світові за гріх, і за правду, і за суд: За гріх – бо не вірують у Мене; за правду – бо Я до Отця Мого йду, й більше не побачите Мене; за суд – бо князь цього світу засуджений.» (Ів. 16:8–11). Саме Дух Святий переконує людей, що вони мають помилкове уявлення про гріх, про праведність та про суд Божий.

Якщо людина знаходиться під гріхом, то вона знаходиться під судом Божим. Проблема в тому, що людина цього не розуміє. Дух Святий направляє людину до Христа, бо саме через Нього вирішуються питання звільнення від гріха, прощення, виправдання. Дух Святий вказує, що є лише одна дорога до спасіння: «Коли ж прийде Він, Дух Істини, то проведе вас до повної істини, бо говоритиме Він не від Себе, а все, що чутиме, буде розказувати вам, і майбутнє звістить вам. Він мене прославить, бо з Мого прийме і звістить вам.» (Ів. 16:13–14).

2. Дух Святий дає людям народження згори. Про цей процес Ісус пояснював у розмові з Никодимом, фарисейським учителем. Той прийшов уночі до Ісуса, щоб засвідчити про своє визнання: «Учителю, ми знаємо, що Ти прийшов від Бога, бо ніхто не може таких чудес творити, якщо не буде з ним Бог!», – стверджував він Христу. Але Ісус дав зрозуміти Никодиму, що недостатньо лише визнавати Його Божим Сином, від цього людині нема ніякої користі. «У відповідь Ісус сказав йому: «Істинно, істинно говорю тобі: «Коли

хто не народиться згори, то й не може бачити Царства Божого». А Никодим каже йому: «Як же може людина народитися, будучи старою? Хіба може вона в утробу матері своєї увійти і родитися?» Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: Коли хто не родиться від води і Духа, – не може увійти в Царство Боже. Що народжується від тіла – є тіло, а що народжується від духа – це дух. Не дивуйся, що Я кажу тобі: Вам необхідно народитися згори!» (Ів. 3:3–7). Народження згори означає духовне відродження людини. Без нього людина не може потрапити до Царства Божого, тобто отримати вічне життя та спасіння через Ісуса Христа. Аналогічно, як для того, щоб жити на землі, людині потрібно народитися тілесно, так і для того, щоб жити на небі, людині потрібно народитися духовно. Тілесно людина народжується від батьків за їхнім бажанням. Духовно людина народжується від Бога через дію Духа Святого. Але тут також має спрацювати спільне бажання обох сторін: Бог завжди бажає відродити духовно кожну людину, але людина обов'язково має відповісти на поклик Божий власним бажанням. Про Бога написано: «Захотівши, Він породив нас словом правди, щоб стати нам якимсь початком Його творіння.» (Як. 1:19). Бог перший захотів нас народити від Духа. Але ми маємо виконати нашу частину – прийняти вірою слово про хрест. Христос казав до учнів: «Йдіть та навчіть усі народи, проповідуйте Євангелію!» Апостоли виконали це слово. Христос посилав благовісників, Божа звістка про спасіння поширюється по всьому світу. Люди чують це слово, приймають його вірою, покоряються Богу і стають Божими дітьми. Вибір робить кожна людина: чи приймає Христа, чи Його відкидає. Дух Святий допомагає людині прийняти слово спасіння. Для людей, які йдуть у загибель, слово про хрест є безумством. А для тих, хто прийняв його, слово про хрест – це сила Божа для спасіння. Коли проповідується Євангелія, Дух Святий сприяє такій проповіді. Дух Святий сходить на людей, які слу-

хають це слово, приносить їм віру і покаєння у гріхах. Якщо раніше людина йшла за бажаннями своєї гріховної природи до загибелі, то після народження згори вона починає рухатися в напрямку Божого Царства, перемоги над гріхом та виконанням Божої волі, Його Слова. Це є надзвичайне явище.

3. Дух Святий зберігає всіх, хто увірував, для спасіння, а в загальному – Церкву Христову. Він направляє, просвітлює розум, докоряє, виробляє у християнах потік духа – робить їх характер подібним до характеру Христа. Дух Святий є печаткою Божою для християн, він вселяється у серця віруючих і перебуває у них протягом життєвого шляху. Це відбувається у буквальному значенні, через що апостол Павло пише у першому посланні до Коринтської церкви: «Тіло ваше – це храм Духа Святого, хто живе в вас, якого маєте від Бога, і ви не свої.» (1 Кор. 6:19). Саме Дух Святий, який мешкає в людині, буде діяти під час виконання обітниці воскресіння тіл усіх християн: «Коли ж Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, живе у вас, то Той, хто підняв Христа із мертвих, оживить і смертні тіла ваші Духом Своім, Який живе у вас.» (Рим. 8:11). Через Дух Святий Бог доведе розпочату Христом справу спасіння до кінця, до моменту воскресіння мертвих і підхоплення церкви.

Якщо коротко підсумувати все сказане, то Дух Святий діє для проповіді Євангелії, відкриває очі людей, щоб вони могли побачити істину, що таке гріх, праведність і суд Божий. Дух Святий народжує людину згори і зберігає її для вічного життя. Бог зацікавлений у кожному з нас, тому що Він хоче перебувати з нами у вічності. Тому Бог послав дар Духа Святого на землю, щоб вести нас у Божу сім'ю, зробивши нас спільниками Божої природи, визволивши від всесвітнього гріховного розтління. Лише Бог може зберегти нас від падіння і поставити перед Собою невинними. Він Духом Святим освячує і дух, і душу, і тіло, які завдяки Йому будуть збережені до приходу Господа Ісуса Христа.

Павліна Сівак

ЧИ ЧУЄШ ТИ ЛЮБОВІ ТИХИЙ СТУК?

Чи чуєш ти любові
тихий стук?
Господь у серце стукає сьогодні.
Прислухайся, і зможеш
ти почути
Ці ніжні слова, слова Господні.

Ось, під дверима серця Я стою
І стукаю до тебе вже так довго!
Я все чекаю, бо тебе люблю
І рішення давно
Я жду вже твого.

О, змучена у пошуках душі,
Чого шукаєш у чужому світі?
Поміж людей ти правди не шукай –
Глянь на Голгофу, там
побачиш світло.

Ти двері серця для Мене відкрий,
Я дам у поміч кров Свою для тебе.
Одвірки серця нею ти омий,
Вже згубник так від тебе недалеко!

Йду по землі і стукаю в серця –
Почуйте, люди!
Згубник смертю сіє...
Хто ж не відкрив – надія марна вся,
Бо у Моїх руках лише спасіння.

Відкрий лиш серце,
Сам тебе навчу.
Скажу про правду, миром
серце сповню.
Святого Духа в поміч Я пошлю,
Щоб потішав у світі цим гріховнім.

Усе земне так скоро проміне –
Лиш почалося – і уже позаду.
Не відвертайся,
послухай ти Мене,
Я про майбутнє лиш відкрив
правду.

А правда в тому, що душа твоя
Не помирає, друже Мій, ніколи.
І вічність в небесах даю лиш Я
І Свого рішення не віддаю нікому.

Ніщо нечисте в небо не ввійде,
Гріхи земні там не мають місця.
Якщо у покаянні не прийдеши –
Ніколи на землі їх не залишиши.

Ось знову бачу сльози на очах.
Душа твоя взива про допомогу.
Замок гріха у серця на дверях...
Невже залишиш за дверима знову?

Лариса Шпак

ПОКАЙТЕСЬ, ИБО ПРИБЛИЗИЛОСЬ ЦАРСТВО НЕБЕСНОЕ

(Матфея 3:2)

«1 В те дни приходит Иоанн Креститель и проповедует в пустыне Иудейской 2 и говорит: покайтесь, ибо приблизилось Царство Небесное. 3 Ибо он тот, о котором сказал пророк Исаия: глас вопиющего в пустыне: приготовьте путь Господу, прямыми сделайте стези Ему. 4 Сам же Иоанн имел одежду из верблюжьего волоса и пояс кожаный на чреслах своих, а пищею его были акриды и дикий мед. 5 Тогда Иерусалим и вся Иудея и вся окрестность Иорданская выходили к нему 6 и крестились от него в Иордане, исповедуя грехи свои. 7 Увидев же Иоанн многих фарисеев и саддукеев, идущих к нему креститься, сказал им: порождения ехиднины! кто внушил вам бежать от будущего гнева? 8 сотворите же достойный плод покаяния 9 и не думайте говорить в себе: «отец у нас Авраам», ибо говорю вам, что Бог может из камней сих воздвигнуть детей Аврааму. 10 Уже и секира при корне дерев лежит: всякое дерево, не приносящее доброго плода, срубают и бросают в огонь. 11 Я крещу вас в воде в покаяние, но Идущий за мною сильнее меня; я не достоин понести обувь Его; Он будет крестить вас Духом Святым и огнем; 12 лопата Его в руке Его, и Он очистит гумно Свое и соберет пшеницу Свою в житницу, а солому сожжет огнем неугасимым».

(Мтф.3:1–12)

Ключевой стих: «И говорит: покайтесь, ибо приблизилось Царство Небесное»

В сегодняшнем отрывке рассказывается о том, как Иоанн Креститель готовил путь Иисусу Христу. Иоанн Креститель приготовил сердца людей для принятия Мессии. Как он готовил этот путь? Я молюсь, чтобы мы, изучая сегодняшнее слово, покалялись, приняли Иисуса и обрели Небесное Царство в своем сердце. Также я молюсь о том, чтобы мы исполняли порученную нам Богом миссию и привели много людей к Господу, как это делал Иоанн Креститель.

Иоанн Креститель готовит путь Господу.

Взгляните на 1-й стих: «В те дни приходит Иоанн Креститель и проповедует в пустыне Иудейской». Между событиями 2-й главы, где говорится о рождении Младенца Иисуса, и 3-ей главы существует разница в 30 лет. Это было время, когда Иисус закончил Свою частную жизнь и начал жизнь Мессии. Это было время, когда прошла темная ночь, и наступил солнечный день. Именно в те дни Иоанн Креститель пришел и проповедовал в пустыне Иудейской. Пустыня Иудейская – это дикое место, находящееся по обе стороны реки Иордан. Божественная миссия началась в пустыне, а не в роскошном храме. Пустыня – это, казалось бы, самое бесперспективное место, чтобы проповедовать. Но когда один человек всецело посвятил себя Божьей миссии, Бог сотворил великое дело даже в таком месте.

Какой была проповедь Иоанна Крестителя? Смотрите стих 2: «И говорит: покайтесь, ибо приблизилось Царство Небесное». Слово «покайтесь» вызывает отрицательные чувства. Это не мягкое и красивое слово. Слышать это слово людям особенно неприятно. Однако, если кто-то принимает это слово, оно становится самым благодатным словом в его жизни. В то время народ Израиля очень страдал под игом Римской Империи. Кажется, Иоанн Креститель должен был проповедовать теплые и утешительные слова. Но прежде всего он призывал к покаянию.

Он говорил «Покайтесь, приблизилось Царство Небесное». Что же такое покаяние? Покаяние – это не изменение формы. И это не просто осознание своих грехов и их исповедание. Пока-

яние – это изменение сердца и изменение жизненного пути. Поэтому покаяние означает активное изменение направления жизни. Свое сердце, стремившееся к этому миру, надо обратит к Богу и принять Бога в центр своей жизни. Например, Матфей жил эгоистичной жизнью только для своего счастья в этом жестоком мире. Но, услышав призыв Иисуса «следуй за Мною», он последовал за Ним. После этого события целью его жизни стало жить только для Господа. Он изменил направление своей жизни от себя к Иисусу. Это и есть истинное покаяние. Один китайский философ провозгласил срединный путь принципом жизни человека. Таковы и демократические принципы – компромисс для взаимной пользы. Но в духовном мире не существует срединного пути, компромисса с сатаной. Покаяние – это выбор между Богом и сатаной, решение быть рабом Бога или быть слугой сатаны. Потому каждый человек через покаяние становится рабом Бога, а без покаяния становится рабом сатаны. Покаяние – это решение оставить старую жизнь и грехи и жить для Бога. Покаяние – это смелое решение. Часто покаяние требует великого решения. Например, когда раскаялся известный мытарь Закхей, он сказал, что раздаст половину имущества нищим, а всем, кого обидел, воздаст вчетверо. Это значит, что он, казалось бы, остался совсем нищим. Но он решил, что Небесное Царство намного дороже. Вот это – истинное раскаяние. Но как раскаяться? Слушая слово Бога, мы должны раскаяться. Иоанн Креститель истинно любил свой народ, он не шел на компромисс с грехом. Чтобы его народ стал народом Бога, он проповедовал ему покаяние.

Иоанн Креститель не просто говорил «покайтесь, окаянные!». Он говорил «Покайтесь, ибо приблизилось Царствие Божие!» Вот, Царство Бога так близко, нужно только войти в него, покаяться! Кто мог бы убедить Закхея раздать имущество? Кто может найти достаточно разумные аргументы? Но когда он увидел, что и к нему Царствие Божье близко, он раскаялся и принял Царствие Божие более драгоценным, чем все свое имущество. В покаянии есть большое решение, но есть и большая благодать, превосходящая всякую потерю. Приближение Царствия Божия означает не только благодать, но и то, что приближается суд Божий, и всякий противящийся Богу будет осужден. Есть прекрасное Божье Царство, и есть огонь будущего гнева, и мы должны выбрать.

Также слово «приблизилось Царство Небесное» означает, что через покаяние Божье Царство, Божье управление входит в нашу жизнь. Мы должны теперь подчиняться Богу. Если крали, прелюбодействовали, обманывали – то оставьте это, даже если цена тому высока.

Кем же был Иоанн, который проповедовал Слово в пустыне? Посмотрите стих 3: «Ибо он тот, о котором сказал пророк Исаия: «глас вопиющего в пустыне: приготовьте путь Господу, прямыми сделайте стези Ему»». Иоанн Креститель был предтечей, ранее предсказанный пророком Исаией (Ис. 40:3). Сердце Израильского народа не было готово принять Мессию из-за гордости и неверия. Тогда Иоанн Креститель, проповедуя покаяние, приготовил сердца людей. Почему в наше время людям трудно принять Иисуса? Потому что люди перестали считать грех грехом. В мирском обществе прелюбодеяние похваляют, а любовные приключения почитаются за подвиг и восхваляются. Если не сказать, что прелюбодеяние есть грех, что порнография и похотливый взгляд на женщину есть грех, то люди не могут прийти к Иисусу, продолжая жить в грехе. Проповедуя о грехе, мы готовим почву, чтобы люди приняли благодать. Эта проповедь не только о том, чтобы всем говорить – вот, ты грешник, но и в том, чтобы, живя в обществе, работая на работе, жить чисто, честно и истинно. Этим мы разрушаем атмосферу греха, которую люди создают, чтобы нечувствовать осуждения за грех. Иначе очень трудно рассказать об Иисусе, иначе сердце людей самодовольно и холодно.

Что произошло в народе, когда он проповедовал покаяние? Все они убежали с тяжелым сердцем? Нет! Вместе прочтем стих 5: «Тогда Иерусалим и вся Иудея и вся окрестность Иорданская выходили к нему». Исповедуя свои грехи, они крестились в Иордане. Здесь мы видим, что людям не нужна пустая похвала и лесть, но им нужно истинное Слово Божие, которое ведет в Божие Царство! В покаянии есть большая борьба, но есть намного большая благодать и милость. Потому так много людей пришли к Иоанну и крестились от него в Иордане.

Взгляните на стих 7. Много фарисеев и саддукеев пришли к Иоанну, чтобы креститься. Все они были духовными лидерами, дававшими свои наставления. Фарисеи были очень строгими, придерживались постановлений закона, верили в жизнь после смерти и воскресение. Однако в то время они были очень самодовольными, лицемерными и формальными лидерами. Саддукеи отрицали жизнь после смерти, ангелов и Дух, а также воскресение. Поскольку они заботились только о реальности, их больше интересовала политическая власть и богатство. Увидев их, Иоанн беспощадно ругал их, говоря: «порождения ехиднины! кто внушил вам бежать от будущего гнева?» Почему так строго? Наверное они пришли, потому что Иоанн стал популярен, и они боялись потерять уважение народа. Иоанн назвал их «порождениями ехидны» из-за того, что они, будучи духовными лидерами, имели злое влияние на народ. Ехидна – это внешне красивая змея с мягкой кожей, но внутри она имеет смертельный яд. Подобно этому, они выглядели праведными и благоговейными, были одеты в роскошную одежду. Но на самом деле они имели смертельное влияние на народ, убивая души людей. Духовный лидер имеет огромное влияние на агнцев, поэтому, когда он живет лицемерной жизнью, то оказывает вредное влияние на других.

Посмотрим на стих 8,9: «Сотворите же достойный плод покаяния, и не думайте говорить в себе: «отец у нас Авраам»; ибо говорю вам, что Бог может из камней сих воздвигнуть детей Аврааму». Иоанн Креститель не только ругал их, но и дал им правильное направление. Чтобы избежать будущего гнева, они должны бросить свое пустое величие и сотворить достойный плод покаяния перед Богом. Самое большое препятствие для них к тому, чтобы сотворить достойный плод покаяния, была их гордость за то, что они являются потомками Авраама. Однако внешний вид не является нормой оценки Бога. На взгляд Бога родство и другие условия просто не имеют значения, потому что Бог может из камней воздвигнуть детей Авраама. Бог оценивает, глядя на наши плоды. Бог, Который оценивает лишь по плодам, является праведным Богом. Скажем, дерево может обманывать своим видом, но плодами обмануть не сможет. Здесь мы учимся тому, что мы должны не только покаяться, но и сотворить достойные плоды покаяния. Здесь мы видим, что если мы хотим действительно принести плоды покаяния, то должны искренне покаяться. Если человек действительно покается, то если он жил в страсти – должен оставить такую жизнь и перед Богом жить чистой и святой жизнью. Если мы раскаиваемся в своем эгоизме, мы должны жить с самоотдачей, должны отдавать, служить и жертвовать. Поэтому истинное покаяние означает покаяться не только на словах, но и принести достойный плод покаяния в своей жизни. Когда мы покаемся, более всего мы должны покаяться в своих внутренних грешных мыслях. Если мы не каемся в маленьких грешных мыслях, которые есть внутри нас, то это мешает сотворить плод покаяния. Мы должны стоять перед Богом, сняв все свои грешные одежды: скрытую гордость, самонадеянность, пустое величие.

Я молюсь, чтобы мы, как Иоанн Креститель, боролись с грехом, проповедовали Евангелие покаяния и привели много блуждающих душ к Иисусу, указав на приближающееся Царство Божие.

(Взято с интернета <http://ubf.org.ua/>)

НЕВІРНИЙ УПРАВИТЕЛЬ

3

№ 6 (98). 01.06.2021 р.

Навчаючи людей певним істинам, Ісус часто наводив життєві приклади, які викладав в притчах. Одна з них – це притча про несправедливого чи невірнього управителя.

господар похвалив свого безчесного управителя за те, що той діяв так винахідливо. Мирські люди більш винахідливі у повсякденних справах одне з одним, ніж духовні. Тож кажу вам: «Витрачайте блага земні, щоб завести собі друзів. Потім, коли ці блага минуться, вас привітають у вічних оселях». Чоловікові, якому вірять у малому, повірять і у великому, а той, хто безчесний в малому, і у великому чесний не буде. І якщо ви не гідні довіри в багатствах земних, то хто довірить вам справжнє багатство? І якщо ви не гідні довіри в поведженні з тим, що належить іншим, хто дасть вам те, що належить вам?» (Лук.16:1–12).

У ті часи багато підприємців, які мали великі господарства, жили за межами свого володіння або ж регулярно виїжджали у відрядження по справах. У таких випадках господарі доручали управління маєтком комусь із своїх слуг або наймали людину зі сторони. В цій притчі згадується за управителя, який був нечесним та систематично обкрадав господаря, користуючись його відсутністю. Коли до багатія дійшли слухи про безчесні дії управителя, він покликав його до себе та зажавав повний звіт за весь час його роботи, попередивши про звільнення. Тоді-то, втрапивши прибуткову роботу, він і почав вигадувати, як жити далі. Працювати фізично руками не вмів, тому що звик керувати іншими, а просити допомоги – гордість не дозволяла. Знайти відповідну роботу було важко, тому, користуючись своїм положенням, він вигідав схему, як боржників господаря зробити своїми боржниками. Тобто, зробивши їм добре діло, він очікував від них таку ж саму відповідь у майбутньому. Та незважаючи на те, що мова йшла про досить великі цюшти, викрадені у

господаря, той навпаки похвалив слугу за винахідливість у своєму питанні. Звісно, по справедливості мав би покарати грошима чи ув'язнити невірнього слугу, але основна думка цієї притчі базується на пріоритеті здобуття собі друзів добрими справами.

Переїдемо до головного. Про що говорить ця притча, та який урок ми можемо з неї винести? Кожен з нас є управителем дарів життя, які довірив нам Бог! Повірте, що кожен з нас не дарма отримав ті таланти та можливості, якими ми володіємо завдяки Божому дару. Бог розраховує на нас, що ми доведемо свою вірність у керуванні Його майном та будемо поступати розсудливо, якісно виконуючи свої обов'язки. Що нам потрібно робити, щоб виявитися вірними перед Ним та отримати винагороду за вірність? *«Тож кажу вам: «Витрачайте блага земні, щоб завести собі друзів. Потім, коли ці блага минуться, вас привітають у вічних оселях»».* Іншими словами, Бог обдарував нас не для власних примх, а щоб ми могли використовувати свої таланти на благо іншим. Тобто прикласти всіх зусиль, щоб життя інших людей зробити трішки щасливішим, щоб на обличчі оточуючих нас людей частіше з'являлась посмішка, а в серці жила непохитна надія на кращі зміни. Біблія каже нам, що «хто хоче мати друзів, той сам має бути дружелюбним» (Прит.18:24). Саме так здобуваються справжні друзі, які зуміють підставити власне плече у скрутну годину. Вірна людина завжди здобуває вірних друзів, а безчесна притягує до себе безчесних людей. Вам завжди буде комфортно з тими людьми, які поділяють ваші звички та погляди. Таким чином, як хочемо, щоб поступали з нами, так ми повинні зробити першими по відношенню

до інших людей.

«Чоловікові, якому вірять у малому, повірять і у великому, а той, хто безчесний в малому, і у великому чесний не буде. І якщо ви не гідні довіри в багатствах земних, то хто довірить вам справжнє багатство? І якщо ви не гідні довіри в поведженні з тим, що належить іншим, хто дасть вам те, що належить вам?». Щоб краще зрозуміти сказане, нам потрібно об'єднати ці вірші навколо слова багатство. Яке є багатство? Мале та велике, земне та небесне, справжнє та оманливе, чуже та наше. Земне багатство мале, оманливе та чуже, воно тимчасове і дано нам, щоб здобути справжнє багатство, небесне, велике та те, що належить нам навіки! Це багатства душі, великі серцями та тверді духом люди, які шукають не свого, а Божого, які здатні вмістити всіх людей. Це справжні друзі, небесні громадяни, великі люди, що володіють незліченними багатствами вічності!

Одного разу фотограф Еміль Леонарді дав хлопчику з бідного племені два льодяника, та хлопчик одразу поділився з ним одним з льодяників. Незважаючи на бідність та скруту, цей маленький хлопчик показав своє велике серце. Багатий не той, хто багато має, а той, хто вміє ділитися. Бідна вдова, яка віддала на храм, на потреби людей останні копійки, також виявилася багатією перед Богом. По словам Ісуса, вона поклала більше всіх!

«Кожен, хто має дві одежини, мусить поділитися з тим, у кого немає жодної. І кожен, хто має їжу, мусить зробити те саме» Лук.3:11. Не всі на це здатні, а тих, які так живуть, можна сміливо назвати вірними управителями в Божому господарстві.

Скобелев Костянтин

СИЛЬНОЕ СВИДЕТЕЛЬСТВО ВЯЧЕСЛАВА БОДРОВА

Я бы хотел засвидетельствовать вам о чуде, которое Господь сотворил в моей жизни. 31 марта я, моя старшая дочь Каролина и сын Марк возвращались с западной Украины. Мы купили оборудование для нашей семейной пекарни и возвращались домой, в Киев, через горы Карпаты. Я был ужасно уставший, так как провёл в общей сложности за рулём около двадцати часов. Вдобавок ко всему, навигатор повёл нас более короткой, но и более опасной дорогой. Так как я не знал пути, то доверился приложению в моём телефоне. Мы ехали очень крутыми горными серпантинами, которые никак не освещались и дорога реально была весьма опасной. В какой-то момент я отвлёкся и мы случайно проехали поворот и свернули не на ту дорогу. Проехав пару километров, я принял решение развернуться, так как программа показывала огромный крюк в десятки километров, который нам пришлось бы сделать и потерять несколько часов нашего времени. Убедившись в том, что впереди и сзади нет машин, я начал сдавать задом и из-за сильной усталости не рассчитал дистанцию, и мою машину начало затягивать в про-

пасть. Плюс ко всему станок, который весит 400 килограмм, находился сзади нашего микроавтобуса, и из-за этого наш автомобиль стал неуправляемым. Меня всё больше затягивало в пропасть с дороги, и в какой-то момент я понял, что шансов выехать самому у меня нет. Машина практически висела передними колёсами вверх и начала крениться боком. Мне казалось, что стоит сделать одно неверное движение, и моя машина боком улетит с горы. Я быстро скомандовал дочери, чтобы она бежала на дорогу и останавливала проезжающие машины. Когда я остался один со спящим и ничего не подозревающим сыном в машине, я начал во всё горло кричать к Богу. Я кричал: Иисус, спаси нас! Остановилось несколько машин и люди окружили нас, но сделать никто ничего не мог. Люди советовали, что можно сделать, но ситуация становилась ещё более опасной и безысходной. У меня нет опыта вождения в горах, и это сыграло со мной злую шутку. Тут я заметил, что к машине подошёл молодой парень и уверенным движением открыл мою дверь. Он приказал мне пересестись на пассажирское сиденье и уверенно сел

за руль моего автомобиля. Дальше началось необъяснимое, так как объяснить это невозможно. Нарушая все законы физики, он по 10–15 сантиметров, двигаясь назад и вперёд, начал двигаться к дороге. Мне казалось, что мы вот-вот перевернёмся, но спокойный вид молодого человека меня успокаивал, и мой страх улетучился в неизвестном направлении. И вот мы выехали на дорогу. Я и мой спаситель сидели молча несколько минут. Посмотрев на него, я начал благодарить его за спасение и сказал, что если бы он не оказался рядом, то, скорее всего, произошла бы трагедия. Он выдержал паузу, повернулся ко мне лицом и сказал: – А я ведь всегда рядом, разве ты не знал об этом? Я застыл от сказанных им слов. Потом он вышел из машины и направился в темноту ночи и так как это был неосвещённый горный серпантин,

я понял, что он не из машин, которые остановились. Я ещё что-то кричал ему вслед, но он уже ничего не говорил, а лишь помахал мне рукой... Господь всегда рядом с нами. Он всегда заботится о детях Своих. Он заповедал ангелам Своим заботиться о нас, слава Ему да будет! После этой ситуации мне стало страшно грешить, потому что осознание того, что Он постоянно рядом, стало реальным как никогда в моей жизни. Слава Богу да будет!

Ваш брат во Христе, Господе нашем,
Вячеслав Бодров.

НЕВЕЩЕ СЯЯ КРИЖИМЦЯ

Як щодо наших емоцій? Чи часто ви на них звертаєте увагу? Чи керують вони вами? Ваші дії, можливо, залежать від них? Чи є вони визначальними у вашому ставленні до навколишнього світу? А можливо, ви керуєте емоціями?

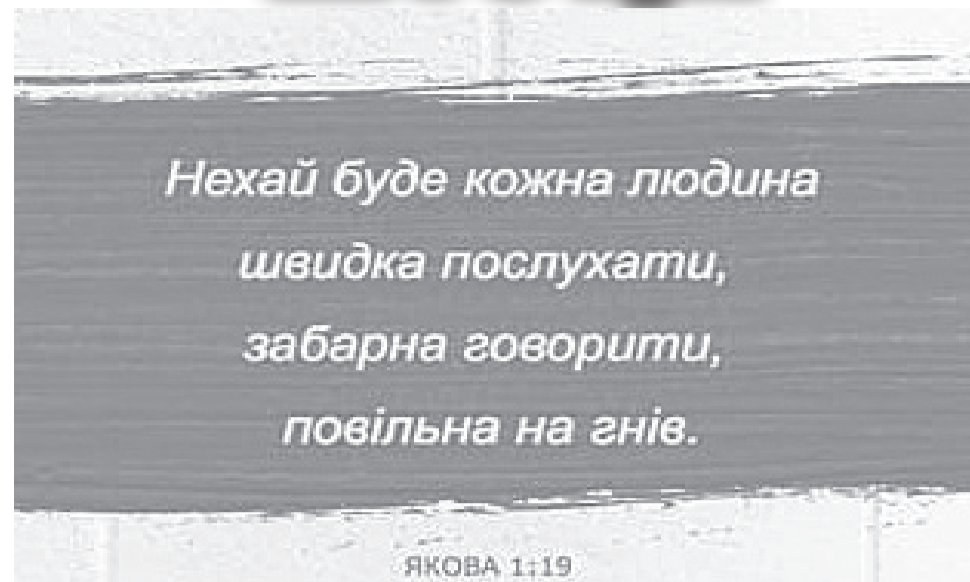
Емоції – це суб'єктивне ставлення людини до дійсності. Її внутрішні відчуття, переживання. Вони виражаються назовні або залишаються прихованими. Фактично, як би сильно ми не старалися зрозуміти емоції когось іншого, нам це не вдасться зробити в повній мірі з причини неможливості відчувати те, що відчуває ближній. Ми можемо лише припускати і здогадуватися, але не можемо переживати буквально чужих емоцій.

Аналізуючи свої власні внутрішні стани, розумію, що емоції часто впливають на те, як складається мій день, на мою комунікацію з людьми. Саме від мого внутрішнього стану залежить продуктивність і ефективність діяльності протягом дня. Більше спостерігаючи за собою, за ближніми, зрозуміла що вміння керувати емоціями є дуже необхідним і важливим для злагодженого і збалансованого щоденного життя. Отже, як саме навчитися керувати власними емоціями?

В моїй роботі мені часто доводиться мати справу з емоціями, щоправда, в більшій мірі з дитячими, ну і з дорослими теж... Працюю я в дитсадку, тож робота – це те місце, де мені як виховательку постійно доводиться шукати способи, котрі навчили б дітей керувати їхніми емоціями, а відповідно і створювати доброзичливу та приязну атмосферу протягом семигодинного перебування групи дітей в одному приміщенні чи на спільних прогулянках. Важливими інструментами в моїй роботі є навчання дітей вмінню взаєморозуміння і поваги до людей навколо через розмови, приклади життєвих історій, пояснення причинно-наслідкових зв'язків, навчання їх здатності емпатії ітд... На жаль, на відміну від дітей в дитсадку, дорослі не завжди мають когось поруч себе. Та й вони не такі відкриті до світу, щоб ділитися тим, що їх турбує, щоб хтось їм допоміг справитися з емоційними станами...

Отже, розпочну з того, що емоції притаманні кожній людині. Вони різні, і далеко не завжди чийсь емоції відповідають нашим. Ін-

ЕМОЦІЇ

шими словами, хтось плаче від тої ситуації, де б мені було смішно, і навпаки... Емоції дитини так само важливі і переживаються так само, як емоції дорослої людини. Тобто плач дорослої людини дорівнює плачу дитини за емоційним сприйняттям і переживанням. Відмінність в тому, що дитині потрібно набагато менше, ніж дорослому, аби відчувати те саме, що дорослий. До речі, позитивними емоціями набагато легше керувати, ніж негативними. Зауважте: ви можете легко перестати сміятися, і навпаки, вам важко зупинити плач.

Зазвичай керувати ми не можемо тим, що сильніше нас. На що вплив наш є недостатнім. Так буває з емоціями, коли ми піддаємось і вирішуємо, що вони не під нашим контролем. Тому перед тим, як навчитися керувати емоціями, важливо усвідомити, що наші емоції не є сильнішими за нас. Це особистий вибір – як почуватися, як провести день, як сприймати навколишній світ і як реагувати на нього. З моменту усвідомленого ставлення до себе як особи, яка здатна керувати емоціями і може досягати поставлених цілей, людина зможе використовувати ті ресурси, які Господь подарував їй, аби вона змогла задовільнити свої потреби у самореалізації.

Чого для людини хотів би Господь? Відповідь дуже проста: Він хоче, щоб людина була щасливою. Якщо людина в молитві просить про щось з добрими намірами, і це справді добре є для людини, чи Бог виконає прохання? – Так, бо Бог завжди забезпечує Своїх дітей тим, що є добре. Тим, чого вони потребують.

Людині ж залишається приймати дарунки Бога. Бути свідомою у власному виборі.

Як я можу керувати власними емоціями, якщо вони сильніші за мене? Це дуже добре питання, на яке мені не так легко було знайти відповідь. Коли я поставила собі це запитання, перш за все мене цікавило, як практично це робити. Оскільки мої негативні емоції в певних моментах керували мною...

Читаючи Біблію, шукаючи в ній поради щодо контролю над власними емоціями, я натрапила на ці вірші: «*Отже, мої брати любі, нехай буде кожна людина швидка послухати, стримана говорити, повільна на гнів. Бо гнів людський не чинить правди Божої.*» (Як. 1:19–20). «*Пильнуйте про мир зо всіма, і про святість, без якої ніхто не побачить Господа. Дивіться, щоб хто не зостався без Божої благодаті, щоб не виріс який гіркий корінь і не наробив непокою, і щоб багато-хто не*

опоганились тим. (Євр. 12:14–15), «*Робіть усе без нарікання та сумніву*» (Фил. 2:14). Ці вірші практично навчили мене дбати про добре самопочуття ближніх і виконувати те, що мені належить, без нарікань. Мої внутрішні негативні емоції стали практично керованими мною, коли я поруч з іншими людьми і коли я на самоті, що ще більш важливо. І замість того, щоб продовжувати заглиблюватися в свій «поганий» внутрішній стан, я навчилася замінювати погане добрим. Тобто, практично вчилася відкривати свої очі і бачити, відчувати і усвідомлювати те добре, що Господь дає мені в тому моменті, в якому знаходжусь зараз. Найважчим для мене було навчитися цінувати, бо в моменти емоційно-поганого стану цінність втрачається практично у всьому, і, правду кажучи, включається апатія. В мене це був тривалий процес роботи зі своїм серцем.

Це не легко – на початку брати контроль над собою і шляхом «викидання» з себе поганого «підбирати» добре, але це вибір, який крок за кроком звільняє від емоцій, які руйнують людину як особистість, які заважають людині реалізувати поставлені цілі, мрії і буквально її сковують.

Найважливіше для людини в тому процесі заміни поганого на добре зрозуміти, що вона не сама. Що Господь поруч, і Він як Батько проводить людину крізь усі труднощі. Найдивовижніше в досвідченні тих змін – те, що вважається людиною неможливим до подолання, долається Святим Духом. Те, що людина не мріяла мати, вона отримує завдяки благодаті Бога.

Іноколи може здаватися, що виходу немає. Що все виглядає погано. Що нічого іншого, як перебувати в негативних емоціях, не залишається. Що біль не мине. І завжди на протипагу «інколи» все може змінитися. Для змін потрібно зовсім небагато – змінити точку зосередження, кут огляду. Для змін потрібні дії, а разом з діями – зусилля. Для переміни внутрішньої – вибір. Для життя – Бог. Бо Він є його Творцем, в Ньому повнота, і Його сила перебуває в нас. Мудрість, допомога і благословення походять від Нього.

Оксана Нестеренко

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я – Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоїї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Ватутіна, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельська церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 20494-10294ПР

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com
Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш новий рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень – для благодійних внесків – № рахунку: 4731 2191 0403 7134 МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування на карту 5167987208606315 Ісоян Карен Григорі

Віддруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м.Вінниця, вул.Чехова 12а, тел: (0432)55-63-97. Зам.2120705
Наклад: 2000 примірників.

